

CHECKED

2881
Pampana

శివశతకము.

147/A4/69

దరిమిడుగు శోకయ్యకుమారుడు మొకటసుబ్బయ్య వే
రచియుంపబడి ప్రచురింపబడినది.

కె. శ్రీనివాసాచారి అండ్ బ్రదర్స్ వారి
భగవాన్ ముద్రాక్షరశాల యందు ముద్రితము.
మదరాసు.

1942

ప్రీతి క.

శ్రీ శివశతకము అను ఈ పొత్తమును శ్రీ వేంకటసుబ్బయ్య గారను శివభక్తులు రచించియున్నారు. గ్రంథమునందు భక్తి రసమును నీతిబోధయును గనుపట్టెడిని. శైలియు సులభము గాను పొంకముగాను ఉన్నదని చెప్పవచ్చును. కొన్ని పద్ధతులను బట్టిచూడ ఇది గ్రంథకర్తగారి ప్రథమ ప్రయత్నము లలో నొకటియేమో యని తోచుచున్నది. అయినను ప్రథమదశలోనే యింత చక్కని కృతిని దీర్చువారరుదు అని నాతలంపు. అంతియగాక భక్తిరస ప్రధానములగు గ్రంథములకు “చెఱకు వంకతోడఁ జెడునె తీవు” అను పెద్దల వాక్యము రక్షణ యున్నదిగదా? “ఈశ్వరాద్ధ నంవిదేత్” అను ప్రమాణము సమస్త సంపత్తు దుండయిన శంకరుని యను గ్రహమున ఈ గ్రంథము ఇహపర సౌఖ్యములకుఁ గారణముగా నగును. ఈ గ్రంథము నచ్చొత్తించుటకుఁ దగు మొత్తిమిచ్చి గ్రంథ కర్తను ప్రోత్సహించిన శ్రీ చీర్ల శింగరయ్యగారు శ్రీ శివానుగ్రహమునకు పాత్రు అగుదు రనుటకు సందేహ ముండదని నా యభిప్రాయము. గ్రంథకర్త

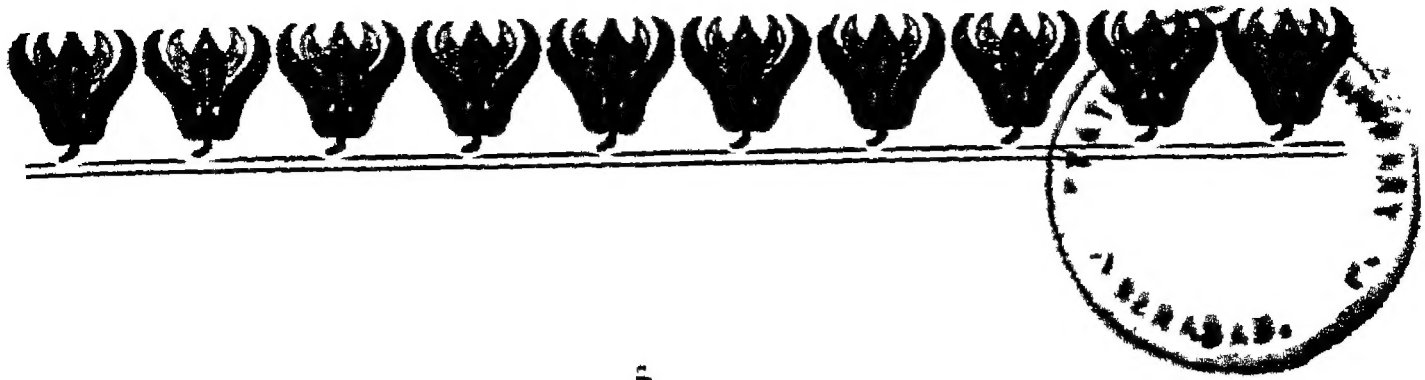
గారీ రీతిగానే భవిష్యత్తున వనేక గ్రంథములను వ్రాసి
ప్రకటించియాంధ్ర భాషాయోషను నేవించి కీర్తిశాలురై
సమస్త శుభములను జెందుదురు గాత యనినా శ్రేయోః
భిలాష.

శిష్టు ,

దోమా వెంకటస్వామి గుప్త,
122, వరదాముత్తియప్పన్ వీధి,
జి. టి. మద్రాసు. 9-2-42.

ఉ॥ భార్యయుతాన్ మఱిన్ సుతలు భక్తి నిచ్చులు గొల్చు
చున్ నినున్
ఆర్య మహాసతీ సహిత యంచిత భంగిఁ దలంచు చుండు
టన్
కార్యమిదే యటంచు మదిఁ గాథపు రక్తిని శింగరా
జ్యుడౌ
యూర్యమ చీర్ణవశేజుఁడు యచ్చును గూర్పగ జేసె
శ్రీ శివా॥

ఉ॥ గర్వములేక మానసము గాథపు భక్తిని బూని నీవయిన్
సర్వజనంబులన్ గనుచు సాదర భావముతోడ నిచ్చులున్
సర్వగ! మాన్యుడై చెలగు సజ్జను శింగరనామ ధేయుతి
ర్భార్యసు తావళిన్ మనువు పాలితలోక చరూత్రభో!
శివా ॥

శ్రీ

శి వ శ త క ము .

1. శ్రీ కరునాదిదేవు నలశీతనగాధి పవాసుడావిభున్,
ఆకమనీయ నామునిను, నాతత్ప్రేమనుగాతువంచునే
నోకళుషాంతకాతలతు, నుద్విని, ప్రోవగనన్ను, రాగదే
శ్రీ కమనీయ రూపయుత శ్రీ వరమిత్రయు మాధవా శివా॥
2. నీ కిలపక్షపాతము వినీలగళా కలదేయటయ్యునిన్
నేకరగింప నేరకిటు నీచుడనై ధరసామ్మసిల్లెదన్
శ్రీకరభక్త మానసవ శీకరుడొచునుయే వెద భువిన్
నాకలు పంబడంచెదయ నన్నిపుడేల నొప్రోవమిన్ శివా॥
3. భావములందు చర్చజరుపంగనినున్ పలుమారు భక్తులే
తావకభూరిశక్తిఁ గనధారుణిఁ జాలమటంచు నెంతురో
శ్రీవరమిత్ర నీదయిన చిత్తమెఱుంగ ఫణీశహారనీ
పావనపాద పద్మముల భవ్యమతిన్ దల పోసెదన్ శివా॥

4. ఎంత దయాకరుడవని యెన్నియుగంబులు తల్పగానగున్
ఎంతటి మాయకాడవని యెన్నియుగంబులు యెన్నగా
నగున్
ఎంతటి ధీరుడంచునిను నెంతయొక తల్పగనా ధరాస్థలిన్
ఎంతచర్చిత శ్రీయభవవేడ్క భజించెదనిన్న శ్రీ శివా॥
5. నిన్నవలంపమొక్కగచు నీల శానియమంబు లేలనో
నిన్నగనంగ దేశములనే వెదుకన్వలె నొక్కొ శంకరా
ఎన్నడు నిన్నునే తఱిని నెట్టిదశన్ గొలువంగనేలవా?
నన్నిల మన్ననన్ సలుపు నారదవందిత నామ శ్రీ శివా॥
6. ముష్టులఁ జెడుచున్ మఱియు తోరపు రక్తిని భక్త
సంతతిన్
కష్టములందుఁ గాచుచున్ కాంచన గర్భనుతాళిలాధిపా
శిష్టనుతా మహాగుణాధి చెందెడు కీర్తినియట్టి నిన్నదన్
ముష్టుతోను తించెదను యేలెద వంచును మొక్కు
చున్ శివా॥
7. అంతములేదు కోర్కెలకు యంతిక్తవైరియు మానతీధవా
ఎంతయు క్తిసన్ననిల నేలుము కోర్కెలడంచుచున్
విభూ
సుంతయు సేమహత్వమును శోభన పూరుషనే నెరుంగనో
ఎంతచర్చిత పాపహర వేడ్కను తింతును కావ్రమాశివా॥
8. నాడు భవాబ్ధినిన్ తెలపనాకు తఱింపగ కష్టమకాగదే
నీడు కృపాలవంశియిన నేనిట బొందనిచో వయూమయా

నాదగు కష్టనష్టమును నారదవందిత పాప పద్మయో
భూధరవాస తెల్పెదను ప్రోవగరాగదె వేగమే శివా॥

9. నిద్దురలేచుచున్ సలుపని పవనారసయుగ్మ చింతనం
బెద్దురి తాత్పునెన నెసెనేలెడు కష్టములెల్ల పాయగన్
త్వన్తయ నాశ్రయించిగదె ధామణి నెల్ల సరించుచుండు
టన్

శివయు భక్తి జీవరత్న, తానహారా హరకావుమా శివా॥

10. చూచుచునన్ను ప్రేమయుత చూడ్కులతోడ మహా
మహుండవై
ప్రోచుచునుండ నీవెపుడు పోలెను నాకొకడైన నెందునున్
రాచెద పాపముల్ మఱిని రామయ సౌఖ్యములందు
చుండెదన్
ప్రోచెను భక్తులన్ యభవమొక్కలగైకొని నిత్యమున్
శివా ॥

11. పాలనసేయగా పవనపావన మూర్తివి నీవు యండవై
ఏల భయంబు నెట్లుననునే లెడు శ్రీకరభూత నాయకా
కాలుని దూరుడేసి మునుగాఢపుభక్తిని బూనినీదుపై
శ్రీ లలితాత్ముడై యొకడు చింతిత సత్సలదాయకాశివా॥

12. గంగను లోకపావనినికల్మషహారసునామ యుక్తనున్
కంగుగ శీరమున మదిరంజిల ధారణజేసి చంద్రునిన్
అంగజ నాశకాయటులె హర్షమెసంగ గదాల్చి ధీరతన్
పొంగుచు మ్రొగియున్ విషముపొల్పు వహించితివార
శ్రీ శివా ॥

13. నిశ్చల మానసంబున నెనిన్నిల సంస్కరణంబు సేయగా
 సిశ్చిత భక్తి నీదయిన నిర్మలసేవను సల్పగా విభూ
 నిశ్చయ మూనెదన్ హృదిని నిల్వదదే మిత్వదీయ
 మాయయో
 నిశ్చయమైన శ్రద్ధయును నేర్వనొ మన్నన సేయుమా
 శివా॥

14. ఈవు మహానుభావుడవు యిచ్చెడు సమ్మి న కోర్కెలంచునీ
 పావన పాద పద్మములఁ భాసుర భంగిను తించెదన్
 మదిన్

ఈ మోసగన్ తలంపమిక నిచ్చెడు వారలుయేరి చూపుమా
 ప్రోవగ కర్తవై యిపుడు ప్రోవగరా విటు పాడియే శివా॥

15. పాపపువార్ధి లోఁబడుచు పారముగానక స్రుక్కు నన్నునీ
 వోపిక లేవనెత్తుచును యొప్పుగమన్నన సల్పగా దగున్
 కోపము సేయకీ విపుడు కోమల భంగిని యెంచగాదగున్
 నా పడుపాటులన్ కరుణ, నారద వందితనామ శ్రీ శివా॥

16. ఏవియు నీవు నా మొఱలు యెంతయు నాలన సేయవైతివా
 భావము నందునన్ను నిలపాలన సేయవైతిగా
 పావను డంచునిన్ను నెదపాపుడనయ్యును ప్రోవవేడెదన్
 ప్రోవగత్రోయగా తలపముఖ్యుడ నీవెను రావనా శివా॥

17. పేదలసాదలన్ మిగుల ప్రేమను జూడక వారియందువే
 క్రోధము జూపుచున్ మఱియు క్రూరత గర్విత మాన
 సంబులన్

వాదమొనర్చుచున్ దిరుగువారిన ఖండము నోన్నతా
భులన్
వేదన బొందజేయహాకొ పడితఱాత్రవ వర్గ శ్రీ శివా॥

18. నీవల బాణు వాకిటను నిశ్చలసేవకు భాతీనుందువో
శ్రీవర మిత్రయో యభవ చిత్తము నచ్చెనె సేవసేయగా
ప్రోవగ భక్తులన్ కరుణమోదము నందెను నాగభూషణా
ప్రోవవెనన్నిలన్ దయను, పోవగజేసి యఘంబులన్ శివా॥

19. దక్షుని యాగమున్ జెటచిదత్పమడంచెడువేళ నీకునే
దక్షుడు నడ్డమున్ సొరడు దర్పకదర్పహరాక్పపామయా
శిక్షితదాన వాయభవ శీతకతానల భాస్కరాక్షపా
పక్షయ నామనిన్ దలతుపాలన సేయుమ యాననున్
శివా ॥

20. లోకములన్నియున్ తలపలోకువె నీకు సదాశివావిభూ
లోకములన్ దయన్ మనిపి లోకులచేతనె పూజలందెదో
శ్రీకమ నీయ కూపయుత చింతిత సత్ఫల దాయకాయవే
వే కరుణన్ నతుల్ గొనుము వీడితదుష్టజనోత్కరాశివా॥

21. భావము శూన్యమౌ రసము, వ్యంగ్యసమృద్ధములున్
గలుంగవి
తావక పద్యముల్ వచనధాటియు లేనివియా గదేవిభూ
నీవురసజుడౌట నెటునే నొనరించెడు నీరసంబుతా
తావక పద్యముల్ వినెదు ధారుణిజూడు కృపన్ శివా॥

22. భావము శుద్ధమై మిగుల భక్తినినిన్నెద పూజసేయగా
రావణ గర్వ హారక వివాగులు సంతత ముత్సహింతురో
భూవర దేవతా వినుతపూత చక్రితయు మాధవా విభూ
నీ వరభక్తుగా సలిపినేర్పున బ్రోవుము సన్నిలన్ శివా॥

23. పాపిని భావ శూన్యుడను పావక లోచనయంత కాంతకా
పాపుచు నాయఘాతులను పాయగ బోకుము నాదు

చెంతనీ

వోపికమై నిరంతరము యూర్జిత భూరితపః ఫలాహారా
శ్రీ పరమాత్మయో యభవ సేతును నామ దిధ్యాసమున్
శివా ।

24. భక్తుడనౌట నీకతుణః బాపక నీమది నిత్యమున్ సన్మున్
శక్తి విహీనుడం చెటిగి శాంతముతో నపకారపాశులన్
ముక్తి దత్తోసివేయగదె మ్రొక్కెద నిచ్చలు నీకు భక్తిమై
భక్త జనావనా బిరుదభాసుర రూపయు నూపతి శివా॥

25. శ్రీ భవనామయో హరసురేంద్రుడను తామల పాదశంకరా
యీభవ సాగరంబు నిటనీదగ రాదని తోచుచున్నదే
మీభవ నాశ కామదిని యీవు సహాయతఃజూప వైతిగా
శ్రీ భరితావ నీతల విశేషగుణాకర కావుమా శివా॥

26. సారములేని దంచునిట సారెకు సారెకు తోచుచుండుటన్
భారమునయ్యె సంసరణ భారము మోయగ నాకుశ్రీభవా
సారస పత్రనేత్రుడవు నన్నుత నాముడవౌట నీవెగా
తోరపు భక్తి సేయునను తూర్ణమ కాతువు నమ్మితిన్

శివా ।

27. నీ కమసీయ పాదముల నెమ్మది మొక్కెద పాపముల్
వెసన్

పోకడజేయవే కరుణ భూనుత నామసు రావనా విభూ
శ్రీకరభూన భక్తుత విచిత్ర విశాల చరిత్ర మొక్కెదన్
నాకజ భూమిజాళినిను నాధ! తలంపగ లేదయా శివా॥

28. నాగవిభూషణా యభవ నారద వందితనామ శ్రీకరా
ఆగమ వందితా సతమునాదర ముంపుము నాపయిన్ భవా
శ్రీ గుణ సంయుతామనుపు చిత్తము నీ వశనర్తి యశాన
టుల్

భోగము రోగమే నలపపొందెద నీదు పదంబులే శివా॥

29. భూసుర దేవతావరులు పొందుచు మోదము నీనుతిన్
మదిన్

భూసురభంగి నేయుటనె భవ్యగుణాకరు వైరి కాదొకో
యీసునుఁ జెంద నీవయిని యీశ్వర యీల్లరె యేర్చునె
ననో

భాసిత భస్మ దేహానిను భక్తినిఁ గొల్చెద కావవే
శివా॥

30. ఉ॥ శోభిత సద్గుణాయ భవశోకము సంసరణంబునన్
వడిన్

తా భరింపలేని యటుతాకెడు మానవు మాటిమాటికిన్
నీ భవహారతన్ మిగుల నెమ్మిదలంచుచు నిన్నె గొల్చు
చున్

యే భయ మందరయ్య మది నెయ్యెడ నీదగు భక్తువేశివా॥

31. కోవిదపూజ నీయగుణకో మల పూరుష వర్యయోహరా
కావగ మా యెడన్ దయను కల్మష హర్తపు భక్తకాదువో
శ్రీవరపూజ నీయపద చిత్తము నీ పయినుండ నిత్యమున్
నే వర మొక్కటే తలతు నేర్పున నిమ్మువడిన్ కృపన్
శివా॥

32. మర్భర జీవితాతిభయ దూరునిగాగ నొనర్పగాననున్
నిర్భత తేజునిన్ నిను విసీలగళున్ మదిసన్నుతించెదన్
అర్భకుడన్ జడుండ మఱియార్తుడ భక్తుడ దీనుడన్
విభూ

నిర్భయతన్ మనంగనిలనీదగు సేవ యొసంగుమా శివా॥

33. తప్పనిదొను నాపనియు తప్పదు లొంగుట నీతటిన్ భువిన్
యెప్పనికైన వేయొరులకెంత యునంచును తల్పనొనాకో
ఒప్పదు లొంగుటల్ పరులకోహార శోభిత సద్గుణాకరా
ముప్పగదా తలంపనటు మూర్ఖత దాస్యము సేయుటన్
శివా ॥

34. ఉ॥ మానుష సేవసేయగను మానము బోవుటెగాక
కూరదే

దేని ఫలంబు యెంతయును నెట్టితటిన్ ధరణీ తలంబునన్
మానుచు వీరిసేవవెస మానక సల్పగనీదు సేవనే
మానును దేహతాపములు మానిత సౌఖ్యము లబ్బుచున్
శివా॥

35. ద్వేషము పెంచుకొంచు సతి తెంపున మాటల మీఱు
వడిచున్

దోషము లెంచకుండ మతిదూరత నెందును భిన్న భావులై
వేషములందు భావలను వీడని మోహము గల్గియున్
మఱి

ద్వేషము మానకుండు మతి చీకడుకులందున భావ్యమాశివా॥

36. నీ వొకపాలు సల్పెదవు చేర్చున మానవులారు పాల్గిల్గ
భావము లందు శ్రద్ధగొని పాటుపడన్ కెలసంబుకై
యటే

ఏవియు విఘ్నముల్ కలుగ నెంతయు నోడి ఫలించు
కార్యమున్

వే విధముల్ నినున్ హృదిని వీడక భక్తి దలఁతు శ్రీశివా॥

37. సర్వదిశా వళిన్ వెలుగు శంకరనాముడవయ్యు యేలనో
సర్వగ! కానరా వెపుడు చక్షుల కెందును చంద్రధారణా
సర్వము సల్పగా మనువ సంహరణంబును సేయ బాలెదా
సర్వజగంబులున్ తలపఱచునె నీ మహిమావళిన్ శివా॥

38. మోహన రూపివై జగము మోహము నందగ వీల
సేయుదా

శ్రీహర వేద వేద్యుడవు శేముషి పూగము కొల్వ
నొప్పచున్

శ్రీహరి సన్నతా ఖిల విశేష గుణాకరు డౌదువో ప్రభూ
వేహతమొంద పాపము వివేకమునబ్బ నొనర్చుమా శివా॥

39. నిన్నుగనంగ గోరెదను నిర్మల భక్తిని నెప్పుడేనియున్
నన్నుగనంగ వచ్చితివె నాకడకీ వెపుడేనియో హరా

సన్నితః పాయగా తలపనాయమే నీకు మహేశ్వరా విభూ
సన్నతమాని చంద్రదళ సంకట నాశన మ్రొక్కెదన్ శివా॥

40. ఉత్తమమైన త్రోవల నెనుత్తము లెప్పుడు పోదురెయ్య
డన్

ఉత్తముడౌ నినున్ కరుణ నూతగకే లొసగన్ దలం
చెదన్

ఉత్తమ భంగిపాప నిధినొయ్యన చాటగ గోరుచున్ విభూ
విత్తము గోర కొల్చెదను వేడ్కను నీపదయుగ్మమే శివా॥

41. భక్త జనావనా విమల భావయ హర్పతి కోటితేజయో
ముక్తి సతీశ్వరా యభవ మోడ్చెద కేల్లవ నీకిదే విభూ
రక్తిఁ గనంగనన్ను ధరరాజ ధరావిను నీవె చాలెదో
శక్తిను తాభవా మనువుసాంబ! దయాకర శంకరా శివా॥

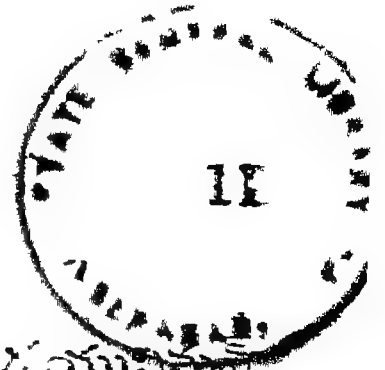
42. రక్కసులన్ వడిన్ దునుమ, రాజిత మూర్తివియకాచు
నీవిలన్

మక్కువ ప్రోవగా భువిని మాన్యుల సజ్జన వర్యులన్,
వెసన్

యెక్కుడు శ్రద్ధ బూనుచును యిందిరనాయక మిత్రమా
హరా

చొక్కపు వేషముల్ సతము శోభిత భంగిని చాల్చెదో
శివా॥

43. మువ్వరు సూనూలున్ గలసి మోదమునన్ నినుగొల్తు
రెప్పుడున్

అవ్వనహాశీ పార్వతియు హర్షమెసంగగ గంగయునెసా
మువ్వర మూర్తులక తలప పూజ్యడవంచును గూడి
యుండ్రునీ

కవ్విధుడుండు పువ్వనగ నంచితభంగి శిరంబునక శివా॥

44. సర్వమునేలు కర్తవట స్వల్పుడనై ధరనున్న నన్నిటుల్
శర్వ? దయామతిగీ గనగ జాలవొ తల్పగ చిత్రమయ్యె
దుక

గర్వ విదూరుగా సలిపిగాథపు ప్రేమనుజూడు మాననున్
సర్వము నీవశంబగును శక్తియు తాయిదె మ్రొక్కెదక
శివా॥

45. నంది ముఖంబునన్ బొడమిసవ్య ఫలంబుల గూర్చుచున్
వెసక

మందమ మందమాగమన మంచిత భంగిని సల్పుచుండునా
సుందర మకాపినాకిని సుశోభిత తీరమునందు నిల్చుచున్
అందముగాగ గైకొనుచు సర్చనలన్ ముద మందెదా
శివా॥

46. చేలముగా ధరించెదవు చిత్తము రంజిల దంతి చర్మముక
నీలగళాయ లందెదవు నేర్పన భస్మమె నీదు మోమునక
తాలిమి సంచరించెదవు దారుణ ప్రేత తలంబునక విభూ
కూలగ జేసి నాయఘము కూర్పుశుభంబుల కూర్చిమైశివా॥

47. క్రాలెదు నాగహారముల కాంచనవర్ణ సురేంద్ర పాలనా
క్రొలియు ఘోరమా విషము కూర్చెదు సంతసముక
భవన్ముదిక

కాలునికీవెగా తలప కాలుడవొదువు సంకటాంతకా
పోలునె నన్నుగావమని పోషితసజ్జన వర్గశ్రీ శివా॥

48. శూలముచేత నీ వెపుడు సూరిజనావళి వైరులన్ వెసన్
కూలగ జేతువంచునెద కోర్కె భజింతును నిన్ను
నిచ్చలున్
కూలగ నార్దురున్ రిపులు కూరెద మోదముగాన,
సేయుమా
వైశమయట్ల, భక్తజనభావ విహార మహాప్రభూ శివా॥

49. ఏమని విన్నపంబు వినిపింతును సర్వము నీకు వేద్యమా
సేమముతోడ గొల్చుటయె నిన్నెద నిచ్చలు నాదు
కార్యమా
శ్రీ మహితా! యథుంబులను శీఘ్రమత్రోయుట నీదు
కార్యమా
నీ మహిమంబు నెన్నగను నిన్ను నెఱుంగను జాలశ్రీ శివా॥

50. అక్కర వేళనిన్ను మది నాతురతన్ తలపోసియున్ తుదిన్
చిక్కుచు నింద్రియంబులకు చిత్తమునీదు పరంబు జేయ
మిన్
చిక్కులఁ బొందగా ఫలము చిక్కునె స్రుక్కెడుగాదొ
కోనరుం
డెక్కరణిన్ సురేంద్రనుత యిందిరనాథ హితాభవాశివా॥

51. నారక బాధలు నరుల నారత భక్తిని నిన్ను గొల్వగా
చేరవు నిర్మలాత్ములయి చెందుట కీర్తిని వారలన్ నిజం

బౌ రమణీయ రూపయత యంబహృదీశ్వర యీశ్వరా
హరా

క్రూరజనాళి సంహరణ కోమలగాత్రసు రావనా శివా॥

52. నీపదపద్మ సంస్మరణ నిచ్చలు నీయమినాకిల నీకు చెల్లునే
నాపలు దోషముల్ యుడిపి నన్నుదయన్ గనగాను
తించెదన్

శ్రీ పరమాత్మ నీలగళ చింతిత సత్ఫలదాయకా భవా
తాపన లోకవందిత పదాంబుజ సూరిజ నావనా శివా॥

53. నీవన కొందరున్ మరియు నీరజనాభు డనంగ కొందరున్
యీవసుధాస్థలిన్ యభవ యేలొకొ యీర్ష్యను జెందు
చుండుటల్
నీవును శౌరియున్ తలప నిక్కముగా నొక మూర్తిగా
దొక్కో

పావన పాదపంకజ యుగ పాపుము నాయఘ పుంజమున్
శివా ॥

54. భక్త జనాళులన్ మనుప పర్విడిపోయితివో మహాదయన్
రక్తిని నృత్యమున్ సలిపి రానిటు యాలము నేసెదో
హరా

ముక్తిని నీయరా దెవుడు మూర్ఖున కంచుననున్, దలంచెదో
శక్తి విహీనుడన్ మనుప జాలియురా విటుయేలనో శివా॥

55. ఉ॥ ఆనల రాజ మనుమని యాలొనరించెను నీవ్రతం
బిలన్

మానితభంగితన్మగడు మ్రందక నీరమునన్ మనంగగా

మానవ దేవతా వినుతమాన్య చరిత్ర! ఇలింప జేయుమా
మానిని సల్పునా వ్రతమ మానుష భంగి దయామతిన్
శివా॥

56. ఉ॥ నీపయిభక్తిచే జనము నిశ్చలమానసువై చరిత్రయో
పాప ఘనావళి యనిల! పాలిత భక్తజనావళి విభా
పాపుచు నాదు భీతినిల పావను జేయుచు జన్మధన్యమై
నీవర సారసంబులను నిచ్చలు తల్పగజేయుమా శివా॥

57. ఉ॥ పావన పాదపంకజ యపార దయాకర మార్వ
పూజితా

కామము పాపసంకిలముగాక జెలంగెడునట్లు నాభవం
బీవసుధాస్థలిన్ కరుణ యిందిరనాయకమిత్ర మోపభా
తీవరమందె నామనము ధీయుతు నిన్ను గనంగి శ్రీ శివా॥

58. ఉ॥ క్రూరజనావళుల్ మిగుల కోపయుతుల్ మత్రిశూన్య
మానవుల్

నీ రసభావులున్ వలప నేరరునిన్నిల నెట్టివేళలన్
తీగని కష్టముల్ మరియు తీరని యాపదలెన్నియే నియన్
వారక కల్లుచుండుగదె వారల తీవ్రత రంబుగన్ శివా॥

59. ఉ॥ డాంబికమైన యట్టిపయు టక్కరి గిక్కరి మాయ
మాటలున్

శంబర వైరి వైరిమృడ సంకరు వేగదె నేర్చియూడుటల్
కంబుగళానినున్ దలతు కల్మష నాశముకై నిజంబుగా
డంబము లేదునాట మఱి టక్కరమాయలు లేవయాశివా॥
శివా॥

60. ఉ॥ అజితమాన సంబిపుడు సంత దయాకర ! చిక్కి

నుక్కెడున్

విజిత గల్గగా సలుపు వేడద నీదు ప్రపత్తి నిచ్చలున్
ప్రజ్ఞ గలట్టివాడవని భానమునన్ నిన్ను మొక్కుచుండెదన్
అజ్ఞుల నెందరన్ మనిపి యందపు కీర్తిని పూర్వమోశివా॥

61. ఉ॥ బంటరివాడనై పుడమినో మగనన్నోరు వేరులేమిచే

తంటల చిక్కులన్ నిజుచు దారుణ కష్టములందు

చుండుటన్

దంటవటంచు నన్ననుప దారితకల్బుషు నిన్ను గొల్చెదన్
వెంట నె దీనుడీతడని వేడ్కతో కానగరాగదె శ్రీశివా॥

62. లోకములన్నిటన్ మనిపి లోపములెల్లను బాంతుజేయునో

లోకపతీనినున్ దెలియ లోకుల శక్తులు భక్తులయ్యుశ్రీ

నాకజ సన్నతా తలపనాతర మెట్లగు సంతె వానిని

న్నేకలు మాంతకా హృదిని యెంతయు రక్తిని బ్రోవు

శ్రీ శివా॥

63. ఉ॥ కోరికలెల్ల తీర్పుమని కోరును సమృద్ధి నల్పుటే,

నినున్

కోరికలేక నిన్నుహరు కోమలనాత్తును తిలపనైతిన్

భూరికృపామయా పరమ మూఘధ నన్నెటుగాతు

వీధరన్

సూరిజ నావనుండవగు శుద్ధగుణా యఘసంహరా శివా॥

64. ఉ॥ మానసమా! హరున్ నిమిల మానసు దేనదళాది

వందితున్

మానిత భంగి నెల్లపుడు మర్వగరాదని, యాజ్ఞసేయగా
మానని మూర్ఖులై విసదు మాకహారా ఘననాగహారిని
మానిత పాద తాడనమెమందగు తల్పగదానికి శివా॥

65. ఉ॥ కొండలవంటి పాపస్థులు కూలుద భాలు మటంచు
వై శమే

చండులు మానుషాశనులు చత్తురు భీతిని తక్షణంబున
మండిత రూప! నీదగుయమానుష తేజము జూచినంతనే
అండవు నీవెగానో కొజగంబులఁ గావగ నిచ్చులు శివా॥

66. ఉ॥ నిన్నుమనంగ నీయనని యెత్తెనుచేయిని నీదుపైననే
మున్నిల భస్మ రాక్షసుడు మూర్ఖున కిచ్చెదు దివ్య
మావరం

బెన్నగ చిత్రమాగదవె యెంతయు నీదు చరిత్ర శంకరా
మన్నన సల్పుచు కరుణ మమ్మిలఁ జూడుము శీఘ్రమే
శివా ॥

67. ఉ॥ అంతము లేని భక్తినిను యంతకభంజను తించభక్తుల
సుంతయు కావగా కరుణఁ జూడవు యెన్ని భవంబు
లందునే

వింతక దానిను కినుక వ్రేల్చెద చీల్చెదనన్న దైత్యుల
యెంతయు శక్తిముక్తినిడి యేలేద వెంతటివాడవో శివా॥

68. ఉ॥ ఈతను వుండుదాక గదె యీసుత వర్గముబంధు
వర్గముల్

మాతలు పిత్రులు తలప మానవు నాండును గీములు
ప్రభూ

ఆతత రక్తి నెట్టిసమయంబులనెన్ని భవంబులకునే
 మాతయు తాత జనకుడు మాన్య జనావన! నీవెగాళివా॥
 69. ఉ॥ ఏల పృజింప గావలయు యేలనొ యిన్ని దినాలు
 పెంచగా

యేలర నాదుస్వామివగు యీశ్వర నాకిల యివ్వవైతివే
 వేశను ధన్యుడౌ నటుల వేడ్కను నీపద సంసుతి
 హృది
 యేలొకొ యిట్లు సన్నునిటు యెంతయు వ్యర్థుగసేయగా
 శివా ॥

70. ఉ॥ భక్త జనాళి సన్నుతుని సావత మోదివ సాధి
 నాధుని
 ముక్తి పదాధిపు యభవు మూర్ఖ జనావళి కష్టదాయ
 కు
 భక్తియు ముక్తియు యొసగి వత్సలత జనతల్లజులకు
 శక్తిని మీఱు నిన్ను మది చక్కగా నెంతు యమింపుమీ
 శివా ॥

71. ఉ॥ ఉత్సవముల్ జనావళులు నుత్సుక మానసులౌచు
 నీకిల
 మత్సర శూన్యులై సలిపి మానితభంగిని జాగరంబుల
 కుత్సిత భావముల్ విడిచి కూర్చెద రెంతయు పుణ్యరా
 సుల
 చిత్సుఖి మందగా హృదయ నీనుల సల్పెదు భక్తుల
 శివా ॥

72. ఉ. నిన్నహృదంత రాశమున నిచ్చలు సల్పగ సన్నతిన్,
సన్నన్

మన్నన సల్పుచుందువని మాటికి మాటికి పూనుచుండగా
కన్నన చింత లన్నియును క్రమ్మెడు జ్ఞానముఁ బొందు
జేయుచున్

సన్నెటుఁ బ్రోతుచో తెలియ నారద వందిత మొక్కె
దన్ శివా॥

73. ఉ. శ్రీకర నిన్నునాత్మఁ గనఁ జెందెదకాతుక మట్లజేయనే
నీకలు పాబ్ధినిన్ వదిగ నెంతయు నేర్పున దాట జాలెదన్
నీ కరుణా కటాక్షముల నేర్పరిఁ జేయుచు దర్శనంబునా
కేకరణిన్ యొసంగెదవొ యిమ్ముగఁ జెప్పుము మూర్ఖు
డన్ శివా॥

74. ఉ. భాసురభంగిజన్మకడుభవ్యముగాదె నిన్నున్ మనంబునన్
యే సమయంబు నందయిన నెట్టి యెడన్ దలపోయ
విశ్వమున్

వీసమునైన గుర్తిడగ వీలు పడంగను లేని యట్లు గా
భాసిత నమ్యరూప నిను భక్తిని మొక్కెద కావవే శివా॥

75. ఉ. భారము మోసమున్ మిగుల నెంతయు క్రూరము
గల్గజేయుచున్

తోరపు కిష్టముల్ గుడుపు తూర్ణమమానవ పాలికేదియా
నార విహీనమె వెలయు సంసరణంబున జిక్క నీకుమా
భూరిదయా మయాయభయ మోక్ష ఫలంబుల నిచ్చు
చున్ శివా॥

76. ఉ॥ ఏలనొ తీవరించుటలు లగ వేగమె రమ్మటంచునోయే
పాలక పల్కెదే మొనను పల్కెద నుత్తర మాలకింపవే
ఆలముసేయ నీ విపుడు ఆయువు పాయునొ యంచు
నెంచెదన్

ఏలన నే నమర్చుడనె మృత్యువు మ్రొగగ జాలమిన్ శివా॥

77. ఉ॥ పూర్వ కృతంబయశా ఫలము బుద్ధియుతాళికి మూర్ఖ
పాళికిన్

సర్వము తప్పదౌ కుడువచక్కగ నట్లయినన్ నినున్
మదిన్

శర్వ ! తలంపగా సతము శాంతము మోదము జెంది
హాయిగా

మర్వక మానవుండలరు మాన్యుని నినుయు మాధవా
శివా ॥

78 ఉ॥ నీ వదనాంబుజంబు నెద నిర్మలభంగిని జూడ గోరెదన్
నీ వరమూర్తినిన్ వలతు నేనిల పాపము గూలగావెసన్
పావకలోచనా కరుణ పాలన జేయగ రాగదే విభూ
సేవకు దీనునిన్ వడిగజేర్చుము నీ పదమందు శ్రీ శివా॥

79. ఉ॥ కూలినచోట చిక్కువడి కూర్చుచుదు. ఖముదీనుడౌ
తటిన్

సోలుచు నాపదాళులను శుంతల చెల్మిని స్రుక్కువేళలన్
పాలకుడౌ విభుండు వడిఁ బాధల బెట్టిన వేళలన్ భువిన్
యేలెదు నిన్ను మానవుడు యిమ్ముగ భక్తిఁ దలంపగా
శివా ॥

80. ఉ॥ చొక్కపు భక్తిచేత నిను సూత్రుని మోక్షసదాధి
 నాయకు
 మిక్కిలి దీనత దలచి మేలును సేయగ వేడగా హృది
 చిక్కపు చక్కవౌ రహర! చింతలబాపక యిమ్మహా
 నను
 యిక్కరణి వెతల్ గుడువ నెంతయు చెల్లునె నీ కిటు
 శివా ॥

81. ఉ॥ నీదగు నామమే, జనుల నిచ్చలు పావన మూర్తులౌ
 నటుల్
 వేదనుతాపి మలాఖ్యహర వేగమ సల్పెడు మానితంబుగా
 నీదగు సేవయే, భువిని నిర్మల భూతిదమాచు నొప్పెదు
 మాదు విభుండ వౌటనిను మాటికి మాటికి నెంతుమో
 శివా ॥

82. ఉ॥ స్వల్ప మసస్కుడౌ భువిని శాంతి రహిత్యమునౌ
 మెలంగుచు
 అల్పపు భావముల్ పొడమ యర్హమ నర్హమ టంచు
 నైసత్తి
 కల్పిత లోకసంచయ యఖండ దయాబ్ధి! యెఱుంగవే
 నయా
 స్వల్పుని నన్ను పాపయుతు చక్కగ బ్రోవగ రాగ దేశివా॥

83. ఉ॥ ముక్తికి పోవుదారినట పోకుమ టంచుయ ముండ
 దల్చుల్
 శక్తి విహీనుడౌదునటు సాయము సేయగరమ్ము దారిలో

భక్తినిఁ గొల్పుచుండు నను భావ్యముగా దొకొ ముక్తి
జేర్చుటల్

భక్తజనాననా బిరుద పాలిత లోక కృపామయా శివా॥

84. ఉ॥ నిశ్చల నిర్మలాత్ముడవు నిన్ను దలంపగ శక్తి లేదయా
స్వశ్చపు నీదయామృతము చల్లుము నాదుశిరంబుపైవిభూ
నిశ్చల మోక్షమున్ బడయ నేనెద గోరెద సారె సారె
కున్

స్వశ్చపు నీదయాలవమె చయ్యన నెందర గావదాశివా॥
35. ఉ॥ పండిత భక్త సన్నత విభాకర కోటిసమాన తేజ మో
పండిత మప్య రాక్షస విశాల నయా హృదయాబ్జ
సంయుతా

ఖండిత పాపసే విపుల కాక్షతో మ్రొక్కెడు నన్ను
వేగమే

ఖండిత బుద్ధిఁ బ్రోతువని గాథపు నమ్మిక బూనితిన్ శివా॥
86. ఉ॥ సర్వ సముండవంచు నిను సమ్మతి గొల్పుచునుండు
నిత్యమున్
సర్వము నాదు భారమును చాలెదు మోయగ నీవె
యంచునో

సర్వ శరణ్యనే దలతు చక్కగ నిన్నెదయా మహాబ్ధినే,
గర్వహారంబు జేయుచును కావుము నన్నిల వైశమేశివా॥
87. ఉ॥ సోమరి జీవనంబుడిపి చొక్కపు నీపదచింత నిచ్చుచున్
యేమరకుండ నన్నవని యెంతయొ ప్రేమను జూచుచున్
విభూ

- నేమము దప్పకుండ నినునెమ్మి భజించెడు నన్నుగావుమా
తామస మానసంబునట ధర్మమునందు నె నిల్పుచుకొనివా||
88. ఉ|| నీదగు మాయ నెందరిల నేర్పున శ్రీఘమదాటు
గోరియుకొ
యిదగ లేమి దాటుటకు నెక్కడ పారము లేదటంచువే
బోధ పడంగ పాఠమును, బుద్ధియు శక్తియునిచ్చి నారికికొ
బాధలడంప లేదెమును భవ్యగుణాకర కావుమా శివా||
89. ఉ|| బుద్ధియు శక్తియుకొ పటిమపూత చరిత్రయు బొంద
గా ననుకొ
శుద్ధగుణా తలంచెదను శోభితభంగిన నారతంబెదకొ
మద్దురి తంబులకొ యడచి మానని పూన్కి మహా
దరంబునకొ
శుద్ధము వంద్యవశాపథము జూపుచు ప్రోవుము వైశమే
శివా||
90. ఉ|| నేరము లెన్నియో సలిపి నీచత, నిన్ను దలంపనట్టియా
క్రూరమనన్కుడకొ జడుడకోపిని పాపిని కావుమాకృపకొ
తారక నామ మాయుమకు దారిత దైత్యకు బోధ
జేయుచుకొ
భూరి కృపాబ్ధివై చెలగు పూజ్యగుణా యిదె మొక్కె
దకొ శివా ||
91. ఉ|| ఘోరపు దైత్యసంఘములు ఘొల్లున కూలెడు గాదె
నిన్గనకొ
క్రూరుడు రావణుండు కడు గోడును జెందజెన్నిన్ దల్చగా

తారుచు సీదుకొండనల దర్పమునకై పెకలింప గోరుటకై
యేకొకొ నీకుతుల్యులు కవీంద్రును తామల నామశ్రీశివా॥

92. ఉ॥ వందివలెకై నుతించుచును భవ్యముగానిను సారె
సారెకుకై

నందనుభాతి నీ కరుణ నారద వందిత కోరుచుండెదకై
అందముగాగ సేవకుని చందమునకై నిను గొల్పుచుకై
మదికై

కుందునుఁ బాపి కావుమని కోరెదనిన్ను మహేశ్వరుకై
శివా॥

93. ఉ॥ రేయిఁ బవళ్ల సంధ్యలను రీతిగ భక్తులగాచెదంచునికై
పాయని భక్తి మ్రొక్కి మది పాసెద పాప చమూహ
ముకై వడికై

మాయనుఁ జిక్కనీయకయుమా మహిళామణి వ్రాణ
నాయకా

ఆయువు ధీయునుకై సిరియుహర్షముమీఱ నొసంగుమా
శివా॥

94. ఉ॥ మర్కట చేష్టలకై మఱచి మక్కువ నిచ్చలు నిన్ద
లంపగా

తర్కమునేలధన్యుడగు త్వద్దయ నెట్టియఘాతమొడేనియుకై
మార్కొన విక్రమంబు మఱి మాన్యత మ్రొక్క కృపా
పరత్వముకై

అర్క సుధాకరాన్ని నయనా నిఘహరానిను బాయచా
శివా॥

95. ఉ॥ వాసము వెండికొండయగు పాపములు నీగళ హార
రాజముల్

వాసము మానియున్ మిగుల గాఢపు పూనిక పురై
దాల్చుదున్

వేసెను భీక్షకుండవన వేడ్కను వేషమ జనమున్ విభూ
వాసిని గాంచెదా వృషభ వాహనుడంచును నెయ్యెడన్
శివా

96. కావగ నేర్పదీవెగదె గాఢపు ప్రేమను భూత జాలమున్
నీవభువిన్ దివిన్ సతము నిక్కపు పూనికఁ బ్రోవకున్నచో
ఏ విధి నెవ్వడే నెపుడు యెంతయు ప్రోవగ జాలునే విభూ
నీవర భక్తుగా సలిపి నిచ్చలు నన్నిట, బ్రోవుమా శివా॥

97. ఉ॥ శక్తి విహానుడౌదువని శాంతము మానుచుదుః
ఖితిప్రతన్

ముక్తిద కావరామ నిను పోడిమి దప్పుచుదూర నెంచెదన్
శక్తిని ప్రోవగా త్వరగ రాగదె తప్పుల నెంచకుండనో
భక్త జనావనా బిరుద పావవినాశ మొక్కెదన్ శివా॥

98. ఉ॥ పెద్దల సుద్దులన్ దలచి ప్రీతిని మీఱక వాని
నెంతయున్

తద్దయు నీదు భక్తినిల ధర్మపరుండయి సంచరింపగా
కర్దుగ దాయిలన్ ఫలము కల్పవృక్షమెల్లను కూలు గాదొక్కో
శుద్ధ గుణాకరా కరుణజూచెదు భక్తియు తావళిన్ శివా॥

99. ఉ॥ బోయ యొకండుమున్ను నిను పూజలుసేయగ గోరు

చుకొ మదికొ

పాయని భక్తితోటఁగొని భావిజలంబుల ప్రోక్ష సేయగా
మాయురె ? వానిచేత కెదమత్సర మూనక సంతసించు

చుకొ

పాయని జేయవా ? యథుము భక్తుని భక్తియెజూచెదొ

శివా ॥

100. ఉ॥ తీగెయు వృద్ధిఁ బొందుటకు ధీరగునా తగు కొయ్య

కావలెకొ

యేగతియుకొ కనంబడదు యిప్పుడు నాకిల సేవు దప్పకకొ
యేగతి నీదు మాయ నిను యెప్పుడు వీడును నీదు

సత్కృపకొ

భూగ గనంబులందు నిను బోలెడు వాడును గల్గిడోశివా॥

101. ఉ॥ నిన్నుదలంచుచుకొ మిగుల నిక్కపు భక్తిని మాన

సంబునకొ

యెన్నమ కష్టనష్టముల నింపుగ సేవను సల్పువాడితం

డన్న దయామతిన్ మనిపి యార్త జనావన మూర్తివై

విభూ

కన్నన బ్రోతువంచు నను, కాంక్షతో నీకిదె మ్రొక్కె

దన్ శివా॥

102. ఉ॥ నీదగు పాదసేవ మది నిర్మలభక్తిని సేయ గోరుచున్

నీదుసు రూపమున్ మిగుల నిశ్చలతన్ గనుచున్

ప్రభూత్తమా

నాదగు జన్మ శుద్ధమయి నారక బాధలఁ బొందకుండగా
 నీదయ నాకు నిమ్మిపుడు నేర్పున ముక్తిని బొందగా శివా[
 103. నీదు పదాబ్జయుగ్మ మెద నిచ్చలు వీడక సంచరింపగా
 నీదగు సేవనే నలుప నిర్మల మానవ సఖ్య మబ్బగా
 నాదును వీడుచున్ మిగుల భవ్యహృదబ్జుల మేలేగోరగా
 శ్రీ దయితాని జశంభువగు చిన్మయ యిమ్ము వరంబులన్
 శివా||

104. సత్సహవాస మగ్నజన సంసరణావృత భీతి హారణా
 చిత్సుఖి బాయియో యభవ చింతల బాపెదు భక్తు
 పాళికిన్

మత్సకలాఘు హర్తవని మాన్యుని నిన్ను దలఁచెదన్
 హృదిన్

ఉత్సుకతన్ ననున్ మనువు యుర్విజనాశ్రయ వేగమేశివా||

105. మందుని పాపమున్ శెఱుపమందు గదా భవదీయ
 నామమున్

కుండునుఁ బాపి సౌఖ్యమును గొబ్బున నిచ్చుచు ధన్యు
 జేయగా

సుందరరూప నీదగు యశోధనమే కదె శక్తివంతమా
 మందుడ పాపుడన్ మనువు మానితభంగిని నన్ను శ్రీశివా||

106. తాపస లోకవందితుని ధర్మపరాయణు లోకనాథునిన్
 పాప వినాశ కారణుని పాపక లోచను నినెదన్ విభూ
 పాపమ డంపగా దలతు పాపక కోటి సమక్షి ప్రభౌయుతా
 శ్రీపరమాత్మయో విమల చింతిత సత్ఫలదాయకా శివా

107. నాదగు తండ్రిరోశయ యనంబడు సద్గుణ సాంద్రుడౌ
మఱిన్

నాదగు తల్లితా నులసి నామమునన్ కరుణాబ్ధి యయ్యె
డున్

వేద హితోక్త వాదులయి వీడకు నీదగు భక్తివారిలన్
మాదగు వంశమాను దరిమడ్గన ప్రోవుము మమ్ములన్
శివా ||

108 పంకట సుబ్బయాఘ్యుడను వేడ్క నొసత్పితి నీదయన్
కృతిన్

పంకటముల్ హరించుచును సమ్మతి నీకృత్యైకొనంగదే
పంకముగాగ నియ్యది విభూ యెవరేని పరింప భక్తిచే
పంకములెల్ల పాయకడు భవ్య సుఖంబులుఁ గల్గు శ్రీశివా ||

